

Hiába vádolnak, nem őt tagadtam meg, és
amit valójában elárultam, ahhoz nem volt több
köze, mint üdvösségnek a spanyolcsizmához.
Egy hajnalon lopva összecsomagoltam és
messzire szöktem – emlékszem, hazámat utoljára
kifeszítve, falra szegezve láttam, a négy szög,
mint négy kegyetlen axióma, és amit belőlük
levezettek, nem volt se teljes, se ellentmondás-
mentes. Én eljöttem, így hűségese maradtam,
hiszen a gonosznak hazudni nem bűn, hanem
kötelesség. Mégis a kínzó kérdések belül, mert
hátha anyám még a habzó szájú öregasszony,
aki önkívületben fekszik szobájában a szótlan
feszület alatt, ördögi tettekre biztatva orvosait.
És hátha hazudok most is, mert mégis az vagyok,
aki inkább itt maradt, és gondosan cserélgeti
a gonosz éjjeliedényét. Igen, ez előfordulhat;
de hogy a négy szög inkább egy koporsó négy
szöge volna, azt se cáfolni, se igazolni nem tudom.